

Oikeustapauskokoelma

**Yhdistetyt asiat C-241/12 ja C-242/12
Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV
ja
Belgian Shell NV**

(Rechtbank te Rotterdamin esittämät ennakkoratkaisupyynnöt)

Ympäristö — Jätteet — Käsite — Direktiivi 2006/12/EY — Jätteiden siirrot — Ilmoitus kansallisille toimivaltaisille viranomaisille — Asetus (ETY) N:o 259/93 — Aineen tai esineen hävittämisen, hävittämisaikomuksen tai hävittämisvelvollisuuden olemassaolo

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 12.12.2013

1. *Ympäristö — Jätteet — Direktiivi 2006/12/EY — Jätteen käsite — Hävitettävä aine — Laaja tulkinta — Arviointiperusteet*

(SEUT 191 artiklan toinen kohta; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12 1 artiklan 1 kohdan a, e ja f alakohta sekä 4 artikla)

2. *Ympäristö — Jätteet — Jätteiden siirrosta annettu asetus N:o 259/93 — Jätteen käsite — Polttoaine-erä, johon on vahingossa sekoittunut muuta ainetta, ei kuulu jätteen käsitteen alaan — Edellytykset*

(Neuvoston asetuksen N:o 259/93 2 artiklan a alakohta; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12 1 artiklan 1 kohdan a alakohta)

3. *Ympäristö — Jätteet — Direktiivi 2006/12/EY — Jätteen käsite — Esineiden, joiden taloudellinen uudelleenkäyttö on mahdollista, kuuluminen jätteen käsitteen alaan*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12 1 artiklan 1 kohdan a alakohta)

1. Jätteen luokittelu seuraa ennen kaikkea haltijan toiminnasta ja ilmauksen hävittää merkityksestä.

Ilmauksesta hävittää on todettava, että tätä ilmausta on tulkittava jätteistä annetun direktiivin 2006/12 tavoitteen mukaisesti ja SEUT 191 artiklan 2 kohdan valossa. Näin ollen ilmausta hävittää ja siis direktiivin 2006/12 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua jätteen käsitettä ei voida tulkita suppeasti. Kyseisen direktiivin säännöksistä käy ilmi, että termi hävittää käsittää sekä aineesta tai esineestä huolehtimisen että niiden hyödyntämisen tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

Lisäksi direktiivissä 2006/12 tarkoitetun jätteen olemassaolo on selvitettävä kaikkien asiaan liittyvien seikkojen perusteella siten, että tämän direktiivin tavoite otetaan huomioon ja varotaan vaarantamasta sen tehoa. Tietyt seikat voivat olla viitteitä direktiivin 2006/12 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta aineen tai esineen hävittämisestä, hävittämisaikomuksesta tai hävittämisvelvollisuudesta.

Tämän osalta on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että kyseessä olevasta esineestä tai aineesta ei ole tai ei enää ole hyötyä sen haltijalle, joten tämä esine tai tämä aine on haltijalle rasite, jonka se pyrkii hävittämään.

(ks. 37–42 kohta)

2. Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta annetun neuvoston asetuksen N:o 259/93, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella N:o 2557/2001, 2 artiklan a alakohtaa on tulkittava siten, että tässä säännöksessä tarkoitettujen jätteen käsitteen alaan ei kuulu dieselpolttoaine-erä, johon on vahingossa sekoittunut muuta ainetta, mikäli erän haltijan tosiasiallisena tarkoituksena on ollut saattaa tämä erä toiseen tuotteeseen sekoitettuna uudelleen markkinoille.

Asiakkaasta, jolle on toimitettu vaatimustenvastaista polttoainetta, on todettava, että erityisen tärkeä seikka on se, että asiakas on palauttanut polttoaineen myyjälle saadakseen siitä korvauksen myyntisopimuksen nojalla. Kun asiakas on toiminut näin, sillä ei voida katsoa olleen aikomusta toteuttaa kyseistä erää koskevia huolehtimis- tai hyödyntämistoimenpiteitä eikä se näin ollen ole hävittänyt erää jätteistä annetun direktiivin 2006/12 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

Siitä, että myyjä on toimittanut vaatimustenvastaista polttoainetta, on todettava, että ratkaisevaa ei ole se, että kyseinen erä oli mahdollista myydä markkinoilla ilman siihen kohdistuvaa käsittelyä ja sellaisena kuin se oli hetkellä, jona asiakas palautti sen, eikä se, että kyseisen erän markkina-arvo vastaa kutakuinkin sovitut laatuvaatimukset täyttävän tuotteen markkina-arvoa, eikä myöskään se, että kyseistä erää vastaavien tavaroiden kauppaa ei pääsääntöisesti katsota jätteiden myynniksi. Sitä vastoin se seikka, että myyjä on ottanut kyseisen erän takaisin aikomuksenaan sekoittaa siihen toista ainetta ja saattaa se uudelleen markkinoille, on ratkaiseva.

(ks. 46 ja 49–54 kohta sekä tuomiolauselman)

3. Ks. tuomion teksti.

(ks. 50 kohta)